

Д-р Мирослав Стефанов е завършил средно специално образование по ветеринарна медицина в родния си град Добрич, а след това и висше по същата специалност в Стара Загора. В момента специализира безопасност на храните и работи като държавен служител - младши инспектор в „Данон“ и „Дарко“. Въпреки младата си възраст е имал допирни точки с почти всички страни на професията си. Бил е преподавател, участъков лекар на граничен район, лекар в кабинет, инспектор в търговска мрежа. Женен е и има едно дете.

Д-р Стефанов, какви са разликите в контрола на храните след присъединяването на България към Европейския съюз?

- Най-общо казано досега гаранции даваше държавен орган, всекидневен имаше служители като мен във всяко предприятие. Вече самите предприятия ще гарантират безопасността и качеството на храните, както е в ЕС и САЩ. Положението остава както преди само в кланиците. Контролът беше постоянен, вече ще има периодични проверки от външен контролен орган. Към досегашните закони и наредби България е подписала регламенти, директиви и дерогации и до 2010 г. трябва да уеднакви стандартите си за хранителни продукти с ЕС. В началото на 2007 г. предприятията трябваше да са въвели системата HACCP (Система за анализ на критичните контролни точки), или ISO, с които се гарантира самоконтролът.

Самоконтрол - това не звучи много успокоително. Могат ли системите наистина да гарантират качеството и безопасността?

- Системите дават много добра гаранция, че хранителният продукт е качествен и безопасен. Въпросът е, че те се контролират от хора, които недобросъвестно могат да манипулират данните. В нормалния свят обаче си имат доверие. В България не е така и за мен това е слабост. Тук ще спомена икономическите регулатори. Идват да ни обучават американци и

постоянно ни питат дали ни се е случвало да бъде изтеглен продукт от пазара. Скоро имаме случай на изтегляне на охладени пилета, но за краен продукт

забрана над износа на ваксинираното месо. Е, вече не е износ, ЕС е вътрешен пазар... Тук отварям скоба, че в България не съм чул и видял да има чист пилешки

повечето микроорганизми се унищожават.

Как да пазарува човек, за да е сигурен в това, което купува?

- Най-вече трябва внимателно да четете етикетите със съдържанието и да мислите. Да търсите информация за фирмите и техните продукти от Интернет, от приятели. Набеляжете си продукти от няколко фирми, на които имате доверие, и купувайте техни произведения, а не каквото има в магазина. Търсете маркировките от ЕС. Друг показател е цената. Не е възможно един качествен готов продукт да струва приблизително колкото изходната суровина. На адрес www.mzgar.government.bg има списъци с одобрени от ЕС предприятия, които постоянно се обновяват. Например - купуваш си сирене, което е меко. Това означава, че не е узряло. Но у нас са много малко сирената, които са качествени, т. е. твърди и с много малко водно съдържание. От друга

КОНТРОЛЪТ НА ХРАНИТЕ В ЕВРОПИЙСКИЯ СЪЮЗ -

КАК ДА ПАЗАРУВАМЕ МЪДРО

не съм чувал. Ако е имало, то ще е поради неправилно съхранение или изтекъл срок - това са най-честите сигнали от потребителите. Докато от Америка ни информират за случаи, когато цяла компания си изтегля обратно партидата един път и на втория път фалира, защото става въпрос за милиони. Така че едно голямо предприятие не може да си позволи да изтегли обратно 100 тона продукция. Всеки предпочи да плати, за да си изследва партидата и да въведе правилата.

Гладко ли преминава преходът на предприятията към стандартите на ЕС?

- Има два проблемни сектора относно договореностите с ЕС - свиневъдството и млечната промишленост. Нашите свине доскоро бяха ваксинирани против чума и ЕС наложи

и чист телешки колбас. По технология в пилешките кремвирши се изисква да има 10-15% свинска мас, за да споява кремвирша. Въпреки че съм го учил, не вярвах, докато не го видях с очите си. Млякото е проблемно, защото до момента стандартите ни изискваха до 500 хиляди микроорганизми и до 500 хиляди соматични клетки на 1 мл сурово мляко, а сме се договорили да преминем поетапно на 100 хиляди микроорганизми и 400 хиляди соматични клетки. Сами разбирате, че този хигиенен пакет, на който трябва да се премине във фермите, е много сложен и скъп, а, от друга страна, млякото ще се изкупува за в бъдеще по хигиенни показатели. Но трябва да кажа, че то не представлява заплаха, тъй като по време на пастеризирането

мателно да четете етикетите със съдържанието и да мислите. Да търсите информация за фирмите и техните продукти от Интернет, от приятели. Набеляжете си продукти от няколко фирми, на които имате доверие, и купувайте техни произведения, а не каквото има в магазина. Търсете маркировките от ЕС. Друг показател е цената. Не е възможно един качествен готов продукт да струва приблизително колкото изходната суровина. На адрес www.mzgar.government.bg има списъци с одобрени от ЕС предприятия, които постоянно се обновяват. Например - купуваш си сирене, което е меко. Това означава, че не е узряло. Но у нас са много малко сирената, които са качествени, т. е. твърди и с много малко водно съдържание. От друга

гледна точка тези сирена не са вредни за здравето, просто купувачът е ошетен с парите.

Каква е разликата между безопасност и качество на храната?

- За качество се вземат физикохимичните показатели на един продукт - масленост, плътност, водно съдържание, сухо вещество и т. н. Виждаме различни физикохимични показатели - качеството е различно. Ако има отклонения, продуктът не е негоден за консумация, но вероятно не струва толкова, колкото сме дали. Безопасността се определя по микробиологични показатели, например в кисело мляко и с 0,1%, и с 3,6% трябва да има отсъствие на салмонела. Един продукт може да е качествен, но не безопасен и обратното.

Можем ли да имаме доверие на написаното на етикетите и на това, че цената не е изкуствено надута?

- Има закон за етикетите, по който можеш да осъдиш предприятието за подвеждаща информация. Можеш да дадеш продукт за изследване. Мисля, че струваше към 50-60 лв. и до 150 лв. за пълно микробиологично и физикохимично изследване. И ако резултатите не съответстват на етикета, да предприемеш съответни действия. По принцип големите фирми не си жертват репутацията с невярна информация, тъй като самият пазар го налага. Една подвеждаща информация ще компрометира цяла марка, зад която стоят различни продукти. Така че времето го налага - добрата реклама за фирмата е етикетът.

Относно цените е вярно, че един хубав кашкавал има разлика в цената от около 2 лв. в различните магазини, но той така или иначе не може да струва по-малко от 7 - 8 лв., ако е качествен. Качествените продукти просто не могат да бъдат евтини. Първо - суровината трябва да е добра, после има разходи за много изследвания, транспорт, електроенергия, заплати, осигуровки, данъци. Друг е въпросът за спекулативното надуване

на цените, но това става най-често в малките квартални магазинчета.

Какво ще кажеш за нашумелите болести - лудата крава и птичия грип?

- Птичият грип е умишлено раздухвана тема. Опасността от него идва, ако се натрупат два фактора: да се усили патогенността му чрез мутации и да започне да се предава от човек на човек. Засега това не се е случило в света, а и в България няма проблеми с него. Има по-сериозни заболявания, за които никой не пише. Например един много сериозен проблем е туберкулозата. Тя отнема човешки животи, докато от птичия грип в България няма смъртен случай. Същото се отнася и за лудата крава.

Имаш ли поглед върху безопасността на плодовете и зеленчуците?

- В известна степен. Притесненията са за нитратите. Но те са водно разтворими, затова мийте плодовете и зеленчуците с вода или ги сложете да престоят известно време в нея. Също така белете корите, защото в тях се натрупват най-много нитрати.

В крайна сметка можем ли да се храним здравословно с безопасни и качествени храни?

- При това повсеместно замърсяване на околната среда не можем да изискваме нашите хранителни продукти да бъдат безопасни, това не е възможно. Аз се присъединих към адвентната църква още в юношеските си години и постепенно изградих своята философия така: дължен съм да направя всичко възможно, за да си осигуря добра храна, а невъзможното за мен ще го направя Бог. Затова се молим преди хранене и разчитаме на благодатта на Бога в живота си. Тази философия прилагам във всички области на живота си, защото според мен това е принципът на намесата на Бога. Той оставя човек да направи нещо, да види, да се убеди в зависимостта си от Него. И когато се убедим, че по човешки няма решение, идва Божията намеса.

Разговора води Петя Накова

Църквата може да помете барьерите

Продължава от стр. 3

Когато се молим, получаваме мъдрост как да постъпим. Виждаме как работи Бог и ние можем да се присъединим към Него в премахването на барьерите. Финансови, здравни, духовни барери... Благодарни сме на служенето на нашата църковна молитвена група. Ако имате нужди, обрънете се към тях. Те се събират, без да ги виждаме, но знайте, че има хора, които се молят за вас. Благодарен съм и за курса върху силата на молитвата. В него не само говорят за нея, но се и молят.

4. Културно съответствие

Предизвикателство е да бъдем съвременни и да

останем верни на Библията. Една от най-големите барери се състои в това, че църквата няма как да даде в живота на хората. Църквата не говори на моя език, не казва нищо за моите нужди, не говори за това, от което се интересувам.

Как можем да сме чисти и верни на своята вест и все пак да строим свързващи мостове със своята култура? Има едни серици, в които пасторът започва всяка тема с част от холивудски филм и после казва: "А ето какво има да ни каже Библията по този въпрос." Някои хора харесват тези серици, други - не, това е нормално. Все още не можем да кажем колко са ефективни, но това е един експеримент

- да живеем на практика убеждението си, да се опитваме да комуникираме ефективно с хората от своята култура. Друг експеримент е „Максимум и мпакт“. Поканихме бизнесмени, голямо 50. Обсъждахме библейските ценности за водене на бизнес.

5. Общност
Най-добрият начин да се срещнат специфичните нужди на различните хора. Но и нещо повече. Те са още една входна врата към църквата. Ние имаме вече една - тази на сградата, която е отворена само в събота. Но всеки път, когато се събираме в нечия къща, това е още една входна врата към Христос.

6. Служене
Нуждите могат да бъдат барери. Христос посрещаше нуждите на хората през целия Си живот на земята. "Може ли да ми помогнете?" Имаме купичка молби като тази. Човекът се е обръщал към кого ли не. Когато се отзовем, това помага една барьера. Църквата говори, че трябва да обичаме и да помагаме на хората, но когато не го прави в действителност, се създава огромна барьера. И когато тя каже: "Посрещам твоята нужда - в името на Исус", барьерата бива премахната. Не само посрещането на финансовите нужди, всеки акт на служене действа на същия принцип.

7. Радост
Много обичам тази наша основна ценност. Ако сте далеч от Бога и от църквата, както бях аз, последното нещо, което ще ви го даде на ум, е, че християните

са радостни. Това беше моето впечатление. Не вярвам вече в него... но може би пък бъркам. Когато някой се изправи срещу мен и разпалено започне да говори как трябва да привлечем младите хора, те да се чувстват добре дошли в църквата, тя да стане центърът на техния свят, му казвам: "Докогато съм разбрал, ти искаш да се забавляваме тук." Отговорът е: "Не, категорично не!" Благословени сме, че църквата ни се състои от радостни хора, които обичат да се веселят. Защо? Защото сме последователи на Христос и всички, което правим, го правим с радост.

Помислете за живота на Исус. Какво направи Той, за да премахне барьерите? Помете здравните барери, барьерите, издигнати от вярванията и погрешните концепции за Бога. Премахна барьерата на греха и накрая премахна барьерата на смъртта. Евреи 12:1-3: "Затова и ние, като сме

заобиколен от такъв голям облак свидетели, нека отхвърлим всяко бреме и греха, който лесно ни оплита, и нека тичаме с издръжливост в поставеното пред нас поприще, като гледаме на Исус, Начинателя и Завършиателя на нашата вяра, който заради престоящата Му радост издържа кръста, като презря срама и седна отясно на Божия престол."

Веселият разрушител на барери премахва и последните, които ни отгледяха от Бога. Гледаше към кръста и го изтърпя заради престоящата радост. Направи всичко възможно, за да премахне барьерата на моя грех, който ме държеше далеч от Бога. Премахна и последната пречка - смъртта. Каза: "Каквото и да пречи, аз ще плата!"

Той ни призовава да Го последваме в пътя, който прокара за нас. Призовани сме да работим заедно с Христос, за да премахваме барери.

Пастор Дейвид Кенеди